

JA N'HI HA PROU!

Andorra és un país diferent, com és ben sabut. El que potser no és tant conegut per tothom (sobretot més enllà de les postres fronteres) és que en aquest petit emplaçament pirinenc s'obren miracles. Si, heu llegit bé, miracles. Quan a nivell mundial s'està patint una crisi econòmica de proporcions immensurables, aquí, a Andorra, hi ha gent que és capaç de multiplicar els diners.

Degut a la meua estreta relació amb el món de la banca he pogut constatar un fet irrefutable: quan algú demana un préstec o crèdit, aquest algú té clar que deu diners. Quan algú demana una hipoteca (cada vegada menys, com tots sabem), té clar que el pis no és seu del tot fins que l'ha acabat de pagar. Semblaria ser que aquesta pràctica habitual per la majoria dels mortals, no és aplicable a certs actors de la nostra economia.

El passat dilluns 14 de maig podíem veure la publicació de les dades econòmiques de l'Hble. Comú d'Escaldes-Engordany. Amb gran sorpresa el cònsol predicava un superàvit de 65.000 euros. Tot esparverat, em pregunto: quina magnífica gestió financera ha pogut fer el meu Comú? Per què la resta de Comuns no actuen de manera semblant i sanegen la seva situació econòmica? No vaig saber trobar la resposta correcta. Per sort, la premsa de dia 16 de maig aconseguí obrir-me els ulls. L'ens Comunal resulta que a finals d'any, no fos cas que algú se n'adonés, va sol·licitar a diverses entitats del país un conjunt de préstecs i crèdits per un total de 10,5 milions d'euros. Senyores i senyors, això és millor que la multiplicació dels pans i els peixos. Valga'm Déu! Resulta que en comptes de tenir un superàvit, el que tenim realment és un augment de deute! O potser m'intenta dir l'Entitat Comunal que aquest finançament ens el regalen! Que no ho haurem d'acabar pagant tots? O potser és que amb el ball de números s'intenta confondre el poble per poder sortir a la palestra a dir que som els millors? Per sort encara no arribem al nou sostre d'endeutament de 45 milions!

M'agradaria que tots els escaldencs, entre els quals m'incloc, féssin una reflexió al respecte. Puc estar en part d'acord amb tots aquells que diuen que no tot són els diners en una gestió comunal. Evidentment, és molt difícil poder fer front als projectes sense un cert endeutament. Aquesta premisa l'acceptem tots sense cap dubte. La problemàtica sorgeix quan enganyem el poble per sortir a la foto i vendre la pel·lícula que som els únics que hem tancat en positiu l'any 2007. Ja n'hi ha prou de gastar per gastar. Ja n'hi ha prou de criticar anteriors cònsols quan ens convé i adorar-los quan ens poden proporcionar vots. Ja n'hi ha prou de l'afany de protagonisme. I, per damunt de tot, ja n'hi ha prou de voler enganyar al poble, ja n'hi ha prou.

Aleix Mañosas

Renovació Democràtica